

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Triapostolatus Septemtrionis

Caesar, Philipp

Coloniæ Agrippinæ, 1642

34. De procuratione rerum suarum, & de transmigrationis eius tempore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43650

tenus de Dei promissione dubitare debuisset, quasi aliqua iniquitas Dei potuisset pietatem vincere: Firmissime crede, inquit, & nullatenus dubites, quia vtrumque tibi Deus suam gratiam faciet; idem & peccata dimittet, pro quibus modo sollicitus es, & omnia quae promisit implebit. Qua consolatione suscepta, ipse quoque consolabatur semetipsum.

CAPVT XXXIV.

De procuratione rerum suarum, & de transmigrationis eius tempore.

DEinde sollicitus quoque in Diocesi sua procurando cepit disponere, insuper & priuilegia Apostolicæ Sedis, quæ erant de Legatione ipsius facta, in multis libellis iussit describere, & per omnes penè Domni HLudovvici Regis Episcopos destinare. Ipsi quoque Regi HLudovvico, Filioque eius æquiuoco, hoc ipsum dirigens, addens & suo nomini literas, quibus postulauit, vt hæc in memoriam haberent, simul etiam prout res dictaret adiutorio essent, quatinus Legatio ipsa Dei auxiliante gratia & ipsis adiuuantibus fructificare & crescere in Gentibus potuisset. Porro cum iam per tres menses continuos prædicta laboraret infirmitate, & Epiphania Domini transisset, optare cepit, quatinus eum in Purificatione Sanctæ Mariæ ad Domini gratiam transire liceret. Qua ergo Festiuitate appropinquante, præcepit Clero & pau-

*S. Ansgarius optauit
in Festo Purificationis
Mariæ mori.*

& pauperibus conuiuium præparare, vt in ipso sanctissimo die epularentur. Iussit etiam vt tres fierent cerei magni ex sua speciali cera: quibus factis in ipsa vigilia prædictæ Festiuitatis fecit eos antè se ferri, & vnum ad Altare Sanctæ Mariæ accendere præcepit, alterum verò antè Altare Sancti Petri, tertium autem antè Altare Sancti Iohannis Baptistæ, optans vt ipsi eum de corpore susciperent egredientem, qui in supradietâ visione olim eius fuerant ductores. Cæterùm, prædictâ infirmitate ita erat fatigatus & attritus, vt penè iam in corpore ipsius nihil remaneret, exceptis ossibus, neruis ligatis & corio tectis. Attamen ipse semper in Domini laude se exercebat. Illucescente verò iam dictæ Festiuitatis die, Missas pro eo, sicut cotidie soliti fuerant, cuncti qui affuere Sacerdotes celebrarunt. Ipse verò ordinare cœpit, qualiter ad populum fieret sermo asserens nihil se eodem die gustaturum, donec publica finiretur Missa. Quâ finitâ cum parumper comedisset & bibisset, per omnem diem studiosius suos commonere, & ad Domini Seruitium accendere studuit, nunc communiter, nunc singulatim quemque prout poterat, ad diuinum animans seruitium. Maximè tamen eius cura & sollicitudo fuit de sua Legatione ad Gentes. Noctem quoque sequentem in talibus ammonitionibus perduxit continuam, Fratres verò qui aderant cum & Letaniam facerent, &

*Tres Cerei
accensi.*

*Missa pro
eo.*

cerent, & Psalmos ex more pro eius exitu decantarent, ammonuit ipse, vt etiam Hymnum ad laudem Dei compositum, id est, Te Deum laudamus, pariter cantarent, Fidem quoque Catholicam à Beato Athanasio compositam. Manè verò facto omnibus qui aderant Sacerdotibus sacra Missarum solemnia pro eo celebrantibus Domini Corporis & Sanguinis communionē perceptā, eleuatis manibus precabatur, vt quicumque in eum quoquo modo peccasset, diuina ei pietas remitteret. Deinde versiculos istos cœpit frequentius repetere: Secundum dūm misericordiam tuam memento mei tu, propter bonitatem tuam Domine Deus propitius esto mihi peccatori, Et, in manus tuas commendo spiritum meum. Cumque hæc ipse læpius repereret, & frequenti anhelitu iam ea frequentare non valeret, cuidam Fratri præcepit, vt hæc eadem vice illius frequentando cantaret. Sicque oculis in cœlum intentis, Domini gratiæ commendatum spiritum exhalauit.

Sanctus Ansgarius obiit anno Domini octingentesimo sexagesimo quinto: Anno autem ætatis sue sexagesimo quarto. Nam triginta annorum erat, quando consecrabatur in Archi-Episcopum Hamburgensis Ecclesiæ: cui ante Vniouem præfuit sedecim annis. Post hæc

Ciuitas

Voluit, Te Deum laudamus, & Symbolum Athanasij, decantari:

*Voces omnes
ultima.*

Ciuitas Hamburgensis fuit à barbaris depopulata, & Dominus Archi-Episcopus expulsus. Deinde Ecclesia Hamburgensis & Bremensis fuerunt vnita: post hanc Vnionem Dominus Archi-Episcopus vixit octadecim annis.

Hæc sunt verba Alberti Crantzij Metro-
poleos lib. 1. cap. 42. circ. fin. Sedit in vniuer-
sum Ansgarius in Episcopatu annis 34. Nam
primis annis septem Hamburgi Sedem ha-
buit, annis verò nouem in Ramsöla, dein-
de translatus Bremam duodecim annos per-
egit, antè impetratam Romæ plenariam Ec-
clesiarum Vnionem. Nouissimè ad annum
vsque septimum, post
illam,

VITA